

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบมโนทัศน์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนในเขต เมืองและเขตชนบท โดยให้ตัวอย่างประชากร จำนวน 809 คน ทำแบบวัดมโนทัศน์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และได้แบบวัดคืนมาจำนวน 809 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งจำแนกเป็นของตัวอย่างประชากรในเขตเมือง 405 คนและเป็นของ ตัวอย่างประชากรในเขตชนบท 404 คน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าร้อยละของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนโหนด วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียน ในเขตเมืองและ เขตชนบท

คะแนนโหนดวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีในเขต	คะแนนเต็ม คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด			ร้อยละของ มัชฌิมเลขคณิต	
	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	มัชฌิมเลขคณิต	มัชฌิมเลขคณิต
เมือง	39	32	11	23.10	59.23
ชนบท	39	32	6	20.94	53.69

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท มีคะแนนโหนดวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงสุด 32 คะแนน ในเขตเมืองมีคะแนนต่ำสุด 11 คะแนน ส่วนในเขตชนบท 6 คะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของตัวอย่างประชากรนักเรียนในเขตเมือง 23.10 เขตชนบท 20.94 ส่วนค่าร้อยละของมัชฌิมเลขคณิตในเขตเมือง 59.23 และในเขตชนบท 53.69

ศูนย์วิจัยสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนมโนทัศน์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตเมืองกับเขตชนบท

มโนทัศน์วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในเขต	X	S.D.	t
เมือง	23.10	4.01	7.72*
ชนบท	20.94	3.97	

* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนมโนทัศน์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตเมืองมีค่า 23.10 ซึ่งสูงกว่าในเขตชนบทที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 20.94 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมโนทัศน์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนในโรงเรียนในเขตเมืองกับเขตชนบทพบว่า มโนทัศน์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนในโรงเรียนในเขตเมืองสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนในเขตชนบทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย